

Strasbourg, den 14.3.2023
COM(2023) 146 final

ANNEXES 1 to 2

BILAG

til

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

om den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning

BILAG I

KOMPONENTER I INTEGRERET EUROPÆISK

GRÆNSEFORVALTNING

POLITISKE PRIORITETER OG STRATEGISKE RETNINGSLINJER FOR

KOMPONENTERNE I INTEGRERET EUROPÆISK GRÆNSEFORVALTNING

Forordning (EU) 2019/1896 indeholder 15 komponenter¹ til etablering af integreret europæisk grænseforvaltning. Under hensyntagen til den strategiske risikoanalyse fra 2022 og på grundlag af resultaterne af den tematiske evaluering af de nationale strategier for integreret grænseforvaltning i 2019 og 2020² og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet fastlagde Kommissionen følgende politiske prioriteter og strategiske retningslinjer i forbindelse med disse 15 komponenter³, jf. forordningens artikel 8, stk. 2.

Komponent 1: "Grænsekontrol, herunder foranstaltninger for at lette lovlig grænsepassage og, hvor det er relevant: foranstaltninger vedrørende forebyggelse og afsløring af grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser, navnlig smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme; samt mekanismer og procedurer for identifikation af sårbare personer og uledsagede mindreårige og for identifikation af personer, som har behov for international beskyttelse eller ønsker at ansøge om sådan beskyttelse, ydelse af information til sådanne personer og henvisningen af sådanne personer⁴."

Politiske prioriteter

Grænsekontrol (ind- og udrejsekontrol ved grænseovergangssteder og grænseovervågning mellem grænseovergangssteder) på grundlag af en risikoanalyse er kernen i integreret europæisk grænseforvaltning. Frontex og medlemsstaternes grænseforvaltningsmyndigheder, der tilsammen udgør den europæiske grænse- og kystvagt, bør have den retlige, institutionelle,

¹ 12 af disse er tematiske komponenter: 1) grænsekontrol, herunder bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet, 2) eftersøgning og redning i situationer, der kan opstå under grænseovervågningsoperationer til søs, 3) risikoanalyse, 4) informationsudveksling mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), 5) interinstitutionelt samarbejde på nationalt plan, 6) samarbejde mellem EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, 7) samarbejde med tredjelande, 8) foranstaltninger inden for Schengenområdet, 9) tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere uden ret til ophold, 10) brug af den nyeste teknologi, 11) en Schengenkvalitetskontrolmekanisme og 12) solidaritetsmekanismer, navnlig EU-finansieringsinstrumenter. Derudover er der fastlagt tre overordnede komponenter: 13) grundlæggende rettigheder, 14) forskning og innovation og 15) uddannelse.

² Evaluering foretaget af Kommissionen og medlemsstaterne med støtte fra Frontex og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.

³ Når det er relevant for gennemførelsen af komponenterne, kan der anmodes om teknisk støtte inden for rammerne af instrumentet for teknisk støtte, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

⁴ Artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2019/1896.

administrative og operationelle kapacitet samt de nødvendige ressourcer til at gennemføre en effektiv og virkningsfuld grænsekontrol under alle forhold⁵.

Grænsekontrol har flere formål. For det første letter ind- og udrejsekontrollen ved udpegede grænseovergangssteder lovlig grænsepassage for personer og grænseoverskridende trafik. Samtidig forhindrer grænseovervågning i grænseområderne mellem grænseovergangsstederne ulovlig passage af de ydre grænser. Det styrker EU's interne sikkerhed ved at bidrage til forebyggelse, opdagelse og bekæmpelse af forskellige former for grænseoverskridende kriminalitet såsom terrorisme, ulovlig handel med skydevåben og menneskehandel og gør det muligt at træffe foranstaltninger over for personer, der har passeret grænsen ulovligt.

Når forordningen om screening af tredjelandstatsborgere⁶ er vedtaget, bør den fremover sikre, at grænsekontrollen også omfatter den forudgående screening, der gælder for alle tredjelandstatsborgere, der befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, eller som er blevet sat i land efter en eftersøgnings- og redningsoperation. Derfor vil alle personer, der passerer de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, være omfattet af henvisningsmekanismer (dvs. screening- og debriefingforanstaltninger, identifikation og optagelse af fingeraftryk).

Når medlemsstaterne udfører deres opgaver i overensstemmelse med den europæiske grænse- og kystvagts behov, bør de støttes af Frontex som aftalt individuelt med medlemsstaterne.

I henhold til EU-retten skal grænsekontrollen udføres på en måde, der overholder alle menneskers grundlæggende rettigheder, uanset om de søger international beskyttelse eller ej. Personer, der søger international beskyttelse, skal have effektiv adgang til procedurerne for indrømmelse af en sådan beskyttelse, herunder ved de ydre grænser eller i medlemsstaternes transitområder. Personer, der ikke søger beskyttelse, er ikke desto mindre omfattet af beskyttelsen i den gældende EU-ret og folkeretten, herunder princippet om non-refoulement.

Strategiske retningslinjer

1. Som udgangspunkt bør medlemsstaterne have retlig, strukturel, administrativ og teknisk kapacitet til at foretage **grænsekontrol** i overensstemmelse med Schengenrænsekodeksen⁷ og til at lette lovlig grænsepassage for personer og køretøjer. Med hensyn til antallet af grænseovergangssteder ved de ydre grænser bør der tages hensyn til kapaciteten (ressourcer og infrastruktur), typer af grænser (land-, sø- og luftgrænser) og horisontale udfordringer (såsom passagerstrømme, grænseoverskridende kriminalitet eller instrumentaliserings af migration).

⁵ I Schengenrænsekodeksens artikel 15 fastsættes det, at medlemsstaterne skal indsætte kvalificeret personale og tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre grænsekontrol ved de ydre grænser [...] på en sådan måde, at der sikres en effektiv, grundig og ensartet kontrol ved deres ydre grænser.

⁶ COM(2020) 612 final.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks).

2. Medlemsstaterne bør garantere sikker og gnidningsfri grænsepassage for passagerer og køretøjer ved grænseovergangsstederne.
3. Der bør systematisk foretages forudgående indsamling af oplysninger med henblik på grænsekontrollfunktionen (oplysninger forud for ankomst som et centralt element i grænsekontrollfunktionen), og den bør videreudvikles gennem effektiv brug af systemet for forhåndsinformation om passagerer (API).
4. **Proceduren for ind- og udrejsekontrol** bør gennemføres effektivt i overensstemmelse med Schengenrænsekodeksen og forbedres og optimeres gennem en omfattende gennemførelse af EU-informationssystemerne for migration, grænser og sikkerhed (EES, ETIAS, VIS, Eurodac, SIS og ECRIS-TCN) og deres interoperabilitet. Dette vil øge mængden og kvaliteten af de oplysninger, der er til rådighed ved ind- og udrejsekontrol. Derudover vil proceduren i forbindelse med passage af de ydre grænser blive yderligere forbedret takket være den mulige fremtidige digitalisering af rejsedokumenter. Medlemsstaterne bør sikre, at de nye og fornyede informationssystemer gennemføres rettidigt og korrekt ved deres grænser. Personale i det stående korps bør have adgang til Schengeninformationssystemet, mens de er operationelt indsat.
5. Der bør opretholdes en pålidelig og omfattende **situationsbevidsthed** ved grænserne på alle niveauer for at sikre en høj grad af kapacitet til at træffe de nødvendige foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan. Der bør opretholdes, deles og videreudvikles et omfattende **europæisk situationsbillede** så tæt på realtid som muligt på såvel nationalt plan som EU-plan i overensstemmelse med den lovgivningsmæssige ramme og de operationelle behov.
6. Løbende (døgnet rundt alle ugens dage) situationsbevidsthed bør danne grundlag for en passende **reaktionskapacitet**, der muliggøre en effektiv reaktion på alle grænsehændelser, herunder uforudsete ændringer ved de ydre grænser og situationer med omfattende irregulær indvandring. Denne kapacitet bør sikres i alle situationer på EU-plan og nationalt plan. Der bør udvikles kapacitet på nationalt plan og EU-plan for hurtigt at kunne styrke grænsekontrollen, hvor der er behov for det, ved et hvilket som helst grænseovergangssted og ved et hvilket som helst afsnit af de ydre grænser. Reaktionskapaciteten og **beredskabsplanerne** bør regelmæssigt afprøves og tilpasses situationen, navnlig hvis der er tale om instrumentalisering af migranter. Frontex' tilstedeværelse og indsættelse ved de ydre grænser bør løbende genovervejes i overensstemmelse hermed.
7. Frontex bør i nær fremtid sikre en gnidningsløs overtagelse af databasen over falske og ægte dokumenter online (FADO) fra Generalsekretariatet for Rådet. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør som en del af den europæiske grænse- og kystvagt fuldt ud støtte Frontex i disse bestræbelser og bidrage til videreudviklingen af systemet og ekspertisecentret for bekæmpelse af dokumentfalsk ved mere aktivt at udveksle oplysninger med centret om forfalskninger og forfalskede dokumenter, der er blevet opdaget. Frontex bør også fuldt ud anvende sit mandat på dokumentsikkerhedsområdet ved at øge sin kapacitet til at støtte Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af vurderinger og overensstemmelsestest af rejsedokumenter udstedt af medlemsstaterne.

8. Integrerede nationale **grænseovervågningsystemer** baseret på risikoanalyse bør have en stabil kapacitet (organisatorisk, administrativ og teknisk) og permanent være i beredskabstilstand. Dette er nødvendigt for at forebygge og opdage ulovlig grænsepassage, at pågribe personer, der har passeret grænsen ulovligt, og at sikre, at sådanne personer er underlagt sammenhængende og omfattende henvisningsprocedurer (dvs. screeningprocedurer), der overholder deres grundlæggende rettigheder, og at opfange transportmidler såsom fartøjer, der anvendes til ulovlig grænsepassage, at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling, menneskehandel og terrorisme samt at reagere på trusler af hybrid karakter.
9. Forøgelsen af overvågningsaktiviteterne ved hvert afsnit af den ydre land- og søgrænse, herunder i områder før grænsen, bør afhænge af, hvor stor indvirkning dette tilskrives, og skal ske ved hjælp af integrerede overvågningsystemer, mobilt udstyr og mobile patruljer (enheder) og på grundlag af resultater af risikoanalyser. Indvirkningsniveauerne bør fastlægges på en harmoniseret måde i hele EU.
10. Den ydre grænse bør overvåges konstant (døgnet rundt alle ugens dage). Der bør gennemføres overvågningsaktiviteter ved grænserne og i områder før grænserne ved hjælp af forskellige redskaber med henblik på at etablere en mekanisme for tidlig varsling, udveksle direkte anvendelige oplysninger og forbedre reaktionskapaciteten, bl.a. ved hjælp af en skalerbar tildeling af ressourcer.
11. **Integrerede overvågningsystemer på nationalt plan bør understøttes af fælles og interoperable europæiske overvågningskapaciteter.** Grænseovervågning, herunder i områder før grænsen, bør tilrettelægges i overensstemmelse med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og Schengengrænsekodeksen. Hvis der er mere end én myndighed involveret i grænseovervågningen på nationalt plan, bør de berørte medlemsstater udpege den kompetente nationale myndighed med ansvar for det generelle tilsyn og de nødvendige kommando-, samarbejds- og koordineringsmekanismer og sikre, at de forskellige organers og myndigheders ansvarsområder er omfattet af lovgivningen eller af samarbejdsaftaler. Nationale overvågningskapaciteter, der ejes af forskellige myndigheder, bør fungere i overensstemmelse med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og den ajourførte Eurosurhåndbog.
12. På EU-plan og nationalt plan bør oplysninger, der indsamles af forskellige myndigheder, udveksles gennem de nationale koordinationscentre, hvis myndigheder i andre medlemsstater har brug for disse oplysninger.
13. **Systemet til overvågning af søgrænserne** skal kunne opdage, identificere og om nødvendigt spore og opbringe alle fartøjer, der sejler ind i territorialfarvande, og bidrage til at beskytte og redde liv til søs under alle vejrforhold og at mindske antallet af tredjelandsstatsborgere, der ankommer til EU på irregulær vis. Medlemsstaterne bør anvende de overvågningskapaciteter, der tilbydes af Frontex, til at øge den nationale kapacitet og den overordnede situationsbevidsthed. For at sikre øget koordinering i den henseende er et tæt samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder i den europæiske grænse- og kystvagt, Frontex, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) og Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) samt samarbejde med søredningskoordinationscentre af afgørende betydning.

14. **Systemet til overvågning af landgrænser** skal under alle forhold kunne opdage alle ulovlige grænsepassager og sikre pågribelsen af personer, der passerer grænsen ulovligt i højrisikoområder. Systemer til overvågning af landgrænser kan omfatte mobile eller stationære kapaciteter og mobil eller stationær infrastruktur samt specialiseret uddannet personale. Det bør foretrækkes at anvende de nyeste teknologier og forskelligt teknisk udstyr og forskellige løsninger (dvs. anvendelse af droner). Indsamling og anden behandling af personoplysninger ved hjælp af sådanne teknologier skal være fastsat ved lov og ske i overensstemmelse med EU-retten og national ret vedrørende bl.a. beskyttelse af personoplysninger.
15. Der bør systematisk foretages **screening** af dem, der har passeret den ydre grænse uden at have været genstand for ind- og udrejsekontrol. Screeningen har bl.a. til formål at identificere personer, foretage sikkerheds- og sundhedskontrol og henvise de screenede personer til de relevante procedurer.
16. Kapaciteten til at **opdage eller bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme** ved de ydre grænser bør styrkes på EU-plan og på nationalt plan. De kompetente grænsekontrolmyndigheder kan i samarbejde med andre relevante retshåndhævende myndigheder og EU-agenturer såsom Europol og Frontex bidrage til at opdage og forebygge grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser, navnlig for at opdage udenlandske terrorkrigere eller gerningsmænd til grænseoverskridende kriminalitet såsom personer, der smugler eller ulovligt handler med skydevåben.
17. Frontex' håndbog om opdagelse af skydevåben er et vigtigt redskab til at uddanne grænsevagter og toldmyndigheder, ikke kun i EU, men også i nabolandene.
18. Grænsevagterne bør også være forberedt på at identificere ofre for kriminalitet og yde førstehjælp til dem, navnlig ofre for menneskehandel, og henvise dem til de relevante tjenester.
19. Grænsevagterne bør have tilstrækkelig kapacitet og uddannelse samt tilstrækkelige mekanismer og procedurer til at kunne identificere sårbare personer og uledsagede mindreårige og til at identificere personer, der har behov for international beskyttelse, eller som ønsker at anmode om en sådan beskyttelse, så disse personer kan henvises til de relevante procedurer og myndigheder.
20. I tilfælde af en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed i en medlemsstat giver Schengengrænsekodeksen den pågældende medlemsstat mulighed for midlertidigt at genindføre kontrol ved de indre grænser som en sidste udvej. Medlemsstaterne skal dog først sikre, at sådanne foranstaltninger er nødvendige og står i rimeligt forhold til formålet, herunder i første omgang ved at undersøge, hvilke alternative foranstaltninger der kan træffes såsom gennemførelse af politikontrol i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols praksis. Hvis den midlertidige genindførelse af grænsekontrol er nødvendig, bør medlemsstaterne træffe afbødende foranstaltninger for at minimere de negative virkninger for rejser inden for Schengenområdet.

Komponent 2: *"Eftersøgnings- og redningsoperationer for personer i havsnød, der indledes og udføres i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014 og med folkeretten, og som*

finder sted i situationer, der kan forekomme i forbindelse med grænseovervågningsoperationer til søs⁸."

Politiske prioriteter

I forbindelse med integreret europæisk grænseforvaltning er det en nøgleprioritet at beskytte og redde liv ved de ydre grænser. Kapaciteten og den operationelle parathed til at gennemføre eftersøgnings- og redningsoperationer og samarbejdet mellem alle involverede bør være en vigtig og integreret del af overvågningsoperationer ved de ydre søgrænser for at opfylde medlemsstaternes eftersøgnings- og redningsforpligtelser i henhold til EU-retten og folkeretten⁹.

Strategiske retningslinjer

1. Samarbejdet mellem medlemsstaternes eftersøgnings- og redningsmyndigheder og med andre myndigheder, der eventuelt er involveret i eftersøgnings- og redningsaktiviteter, bør styrkes, herunder ved at fremme dialogen med alle relevante aktører på området. Formålet er at nedbringe antallet af omkomne til søs, opretholde navigationssikkerheden og sikre en effektiv migrationsstyring i overensstemmelse med de relevante retlige forpligtelser og med Kommissionens henstilling (EU) 2020/1365¹⁰.
2. Eftersøgnings- og redningsaktioner bør gribes an på en mere koordineret måde, således at den europæiske kontaktgruppe vedrørende eftersøgning og redning kan forbedre metoderne til samarbejde og koordinering mellem flag- og kyststaterne og udvikle bedste praksis for rettidig og fuldstændig udveksling af oplysninger¹¹.
3. EU og medlemsstaternes myndigheder bør styrke deres samarbejde med prioriterede tredjelande og internationale organisationer, bl.a. ved at styrke det operationelle samarbejde mellem tredjelandes myndigheder og EU-agenturer.
4. Der bør tages fuldt hensyn til medlemsstaternes eftersøgnings- og redningsansvar i alle faser af agenturets og medlemsstaternes operationelle planlægning og gennemførelse af overvågningsoperationer ved søgrænser. Der bør indføres standardiserede ordninger og standardprocedurer med medlemsstaternes eftersøgnings- og redningsmyndigheder (søredningskoordinationscentret), det nationale koordinationscenter (NCC) og det internationale koordinationscenter, og de bør testes regelmæssigt. Mulighederne for at etablere ensartede koordineringsmekanismer mellem medlemsstaterne og partnerlandene bør også undersøges. Alle involverede i patruljer og tekniske aktiver, der deltager i overvågningen af søgrænser, herunder fælles operationer eller hurtige grænseindsatser til søs koordineret af Frontex, bør have modtaget den nødvendige uddannelse, herunder vedrørende de grundlæggende rettigheder, og være tilstrækkeligt udstyret til gennemføre eventuelle eftersøgnings- og redningsindsatser, herunder kapacitet til at fungere som koordinatore på stedet, hvis det er nødvendigt.

⁸ Artikel 3, stk. 1, litra b), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

⁹ International konvention om maritim eftersøgning og redning (SAR), 1979.

¹⁰ Kommissionens henstilling (EU) 2020/1365 om samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende operationer, som udføres af fartøjer, der ejes eller drives af private enheder, med henblik på eftersøgnings- og redningsaktiviteter.

¹¹ EU's handlingsplan for det centrale Middelhavsområde, Kommissionens forslag af 21. november 2022.

5. Kapaciteten til at støtte eftersøgnings- og redningsindsatser bør styrkes yderligere ved at give personale, der deltager i overvågningsoperationer ved søgrænser på EU-plan og på nationalt plan, den nødvendige uddannelse. Agenturet bør foretage behovsvurderinger og i overensstemmelse med sit mandat yde øget operationel og teknisk støtte til medlemsstaterne, herunder indsættelse af aktiver, for at forbedre deres kapacitet og dermed bidrage til at redde liv til søs.
6. Eurosurs kapacitet til at støtte eftersøgnings- og redningsoperationer og redde liv til søs i de situationer, der måtte opstå under grænseovervågningsoperationer til søs, bør gennemføres og anvendes fuldt ud i overensstemmelse med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/581¹².

Komponent 3: "*Analyse af risiciene for den interne sikkerhed og analyse af de trusler, der kan påvirke den måde, hvorpå de ydre grænser fungerer, eller sikkerheden ved disse*¹³."

Politiske prioriteter

Integreret europæisk grænseforvaltning bør være baseret på risikoanalyse. Der bør være pålidelige, omfattende og integrerede risikoanalyser tilgængelige på EU-plan og på nationalt plan, og de bør anvendes til politisk, strategisk og operationel planlægning og beslutningstagning. Risikoanalyserne bør give analytiske resultater og anbefalinger til koncepter og konkrete foranstaltninger (retlige, tekniske, operationelle), så nuværende og potentielle risici og sårbarheder på hele anvendelsesområdet for integreret europæisk grænseforvaltning på EU-plan og på nationalt plan kan afbødes i god tid.

Strategiske retningslinjer

1. Den europæiske **fælles model for integreret risikoanalyse**, som Frontex' bestyrelse har vedtaget¹⁴, skal regelmæssigt ajourføres og anvendes af alle medlemsstaterne og på EU-plan og nationalt plan.
2. For at støtte EU's samordnede indsats for at forbedre forvaltningen af de ydre grænser og opretholde den interne sikkerhed bør medlemsstaterne tilvejebringe den nødvendige nationale kapacitet (organisatorisk, administrativ og teknisk) til at foretage ensartede risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger. De risikoanalyseprodukter og -procedurer, som Frontex stiller til rådighed, bør integreres i den nationale proces, så der kan udarbejdes risikoanalyser med henblik på integreret grænseforvaltning, der omfatter alle niveauer i den firestrengede model for adgangskontrol.
3. Der bør oprettes specialiserede risikoanalysestrukturer, der har beføjelse til at indsamle og behandle relevante oplysninger fra alle nationale myndigheder, der er involveret i integreret grænseforvaltning, og som drives af et tilstrækkeligt antal specialiserede og

¹² Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/581 af 9. april 2021 om situationsbillederne i det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosurs).

¹³ Artikel 3, stk. 1, litra c), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

¹⁴ Frontex' bestyrelses afgørelse 50/2021 af 21. september 2021 om vedtagelse af den fælles integrerede model for risikoanalyse.

faguddannede medarbejdere.

4. Selv om risikovurderinger altid bør foretages før og under fælles operationelle aktiviteter, der koordineres af Frontex, bør agenturet videreudvikle sin kapacitet til at udarbejde ad hoc-risikoanalyseprodukter, der omfatter nye trusler og støtter krisestyringsprocesser.
5. Samarbejdet mellem relevante EU-organer og nationale organer såsom toldmyndigheder, navnlig med og mellem Frontex, Europol, Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), Agenturet for Grundlæggende Rettigheder (FRA), EU's Asylagentur og Kommissionen (herunder OLAF, hvor det er relevant) bør styrkes yderligere på risikoanalyseområdet. Dette skal garantere en mere omfattende analyse af risiciene for de ydre grænsers integritet og for den interne sikkerhed, bl.a. for at sikre, at Schengenområdet fungerer, som det skal. Der bør etableres et tættere samarbejde mellem Europol og Frontex i forbindelse med udarbejdelsen af EU's trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet (EU SOCTA)¹⁵ og andre rapporter i betragtning af den merværdi, som Frontex' risikoanalyse kan give med hensyn til at indkredse og efterforske grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser. I EU's handlingsplan for 2020-2025 om ulovlig handel med skydevåben blev der bebudet en revision af forordning (EU) nr. 258/2012¹⁶. I oktober 2022 vedtog Kommissionen et forslag til omarbejdning af denne forordning for sikre en bedre håndtering af import, eksport og transit af civile skydevåben. I det omarbejdede forslag fokuseres der bl.a. på en bedre risikoanalyse gennem udveksling af oplysninger mellem forskellige myndigheder, der er involveret i import, eksport og transit af civile skydevåben, væsentlige komponenter og ammunition. I EU's narkotikastrategi og -handlingsplan 2021-2025 anlægges en evidensbaseret, integreret, afbalanceret og tværfaglig tilgang til narkotikaproblematikken på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan, og der foreslås solide foranstaltninger til begrænsning af udbuddet, bl.a. for at i højere grad at opdage ulovlig engroshandel med narkotika og narkotikaprækursorer på ind- og udrejsesteder i EU og for at tage fat på forbindelserne til andre sikkerhedstrusler.
6. Agenturet bør styrke sin prognosekapacitet yderligere ved at anvende det bredest mulige udvalg af kilder til nødvendige pålidelige og relevante oplysninger.
7. I en mere strategisk kontekst udgør **den strategiske risikoanalyse** hvert andet år et vigtigt redskab, der bør sætte agenturet i stand til at opbygge en langsigtet forståelse af migrationsstrømmene til og inden for EU, hvad angår tendenser, omfang og ruter. Det vil også bidrage til at indkredse udfordringerne, herunder brugen af falske og forfalskede rejседokumenter, ved de ydre grænser og inden for Schengenområdet og i forbindelse med tilbagesendelser og dermed støtte den politiske beslutningstagning og udviklingen af langsigtet kapacitet. I forbindelse med de konstaterede udfordringer bør der også

¹⁵ [EU-trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet \(Serious and Organised Crime Threat Assessment \(SOCTA\)\) Europol \(europa.eu\)](#)

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012 om gennemførelse af artikel 10 i De Forenede Nationers protokol om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil, der supplerer De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet ("FN's våbenprotokol"), og om fastsættelse af udførselstilladelse og indførsels- og transitforanstaltninger for skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 1).

fokuseres på fænomener med lav sandsynlighed, men store konsekvenser såsom pandemier og deraf følgende sundhedstrusler. Den seneste tilgængelige analyse bør altid afspejles i gennemførelsen af den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning, som agenturet skal tage hensyn til i forbindelse med den tekniske og operationelle strategi for integreret europæisk grænseforvaltning og medlemsstaterne i forbindelse med deres nationale strategier.

8. Efter offentliggørelsen af hver strategisk risikoanalyse bør agenturet indlede en drøftelse med medlemsstaterne og Kommissionen om, hvordan kvaliteten og funktionaliteten af denne toårige analyse kan forbedres.
9. Der bør oprettes en formel mekanisme til udveksling af oplysninger og efterretninger med tredjelande, navnlig potentielle oprindelseslande og relevante transitlande, i overensstemmelse med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og under fuld overholdelse af kravene i EU's databeskyttelseslovgivning. Den bør opretholdes og videreudvikles af medlemsstaterne og Frontex for at forbedre risikoanalyserne og gennemføre mere målrettede operationelle aktioner.

Komponent 4 "*Informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaterne på de områder, der er omfattet af denne forordning, såvel som informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, herunder den støtte, der koordineres af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning*¹⁷."

Politiske prioriteter

Der bør etableres, anvendes og udvikles europæisk og national kapacitet på en koordineret og integreret måde for at sikre en effektiv og ensartet gennemførelse af alle aspekter af integreret europæisk grænseforvaltning i alle situationer og på alle niveauer af den firestrengede model for adgangskontrol. Den europæiske grænse- og kystvagt, der består af agenturet og medlemsstaternes grænsemyndigheder og tilbagesendelsesmyndigheder, bør have et permanent og gennemprøvet beredskab til at reagere på alle mulige hændelser ved de ydre grænser og på nye fænomener, der påvirker den måde, hvorpå grænsekontrollen og tilbagesendelserne foregår. Der bør være en hurtig reaktionskapacitet og den nødvendige kapacitet til på effektiv vis at gennemføre forskellige typer fælles operationer ved alle afsnit af de ydre grænser. Udvekslingen af oplysninger som omhandlet i denne komponent bør finde sted rettidigt.

Strategiske retningslinjer

1. Medlemsstaterne bør oprette en effektiv **national koordineringsmekanisme** og indføre arbejdsprocesser for alle den europæiske grænse- og kystvagts funktioner og aktiviteter for at sikre effektivitet på nationalt plan og i samarbejdet med Frontex. Medlemsstaterne bør have ét ansvarligt **nationalt kontaktpunkt** (der er tilgængeligt døgnet rundt alle

¹⁷ Artikel 3, stk. 1, litra d), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt

ugens dage), som kan besvare alle spørgsmål vedrørende agenturets aktiviteter, jf. artikel 13, stk. 1 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. Det nationale kontaktpunkt bør repræsentere alle nationale myndigheder, der er involveret i grænseforvaltning og tilbagesendelse. Det nationale kontaktpunkt bør være adskilt fra det nationale koordinationscenter, der er ansvarligt for udvekslingen af oplysninger i Eurosur.

2. Situationsbevidstheden, reaktionskapaciteten og **det nationale koordinationscenters** rolle bør styrkes og integreres yderligere i overensstemmelse med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/581. Hver medlemsstat skal have et fuldt fungerende nationalt koordinationscenter, jf. artikel 21 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.
3. De oplysninger, der indsamles med overvågningsværktøjer, og som sammenlægges og videreformidles af de nationale koordinationscentre, bør anvendes både til at styrke reaktionskapaciteten i realtid (f.eks. pågribelser) og til risikoanalyseformål.
4. Der bør gøres fuld brug af eksisterende og fremtidige **informationsudvekslingsværktøjer**, navnlig Eurosur. Der bør i den forbindelse sikres et effektivt samarbejde og en effektiv koordinering inden for og mellem de nationale myndigheder, der deltager i den europæiske grænse- og kystvagts aktiviteter og inden for Frontex selv. Et sådant samarbejde og en sådan koordinering bør finde sted inden for rammerne af Eurosur, navnlig i hvert enkelt nationalt koordinationscenter.
5. Medlemsstaterne bør regelmæssigt dele alle nødvendige oplysninger vedrørende situationen, tendenser og mulige trusler ved de ydre grænser og på tilbagesendelsesområdet med agenturet. Disse oplysninger bør ikke overlappe hinanden. Der bør derfor indføres en mekanisme, der sikrer interoperabilitet mellem forskellige informationskanaler for at lette udvekslingen af oplysninger og forbedre situationsbevidstheden.
6. Medlemsstaterne bør afsætte de nødvendige menneskelige og finansielle ressourcer og løbende have et operationelt beredskab til at opfylde deres retlige forpligtelse til at yde såvel obligatoriske som frivillige bidrag til de **kollektive europæiske kapaciteter**, der koordineres af Frontex, navnlig den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og puljen af teknisk udstyr.
7. Medlemsstaterne og agenturet bør sikre, at det stående korps gradvist vokser, så det kan nå sin fulde kapacitet på 10 000 medarbejdere senest i 2027. Tilstrækkelig bemanning og reaktionskapacitet er afgørende faktorer for effektivt at imødegå irregulær migration og trusler mod grænsesikkerheden og dermed muliggøre en hurtig reaktion og yderligere kapacitet ved de berørte grænseafsnit.
8. Agenturet bør udvikle et **omfattende operationelt koncept**, der som minimum bør omfatte indsættelse af det stående korps, operative krav til resultater og kapacitet i forhold til forskellige trusler og operationelle miljøer, klare kommando- og forvaltningsstrukturer, logistisk støtte og en intern kvalitetskontrolmekanisme, jf. artikel 62, stk. 10, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.
9. For at sikre, at agenturet bliver mere effektivt, bør Frontex' bestyrelse vedtage og regelmæssigt revidere **det operationelle koncept for det stående korps**. Det vil gøre det muligt bedre at styre udførelsen af agenturets operationelle og tekniske opgaver, navnlig med henblik på iværksættelse af hurtige grænseindsatser i specifikke krisesituationer, bl.a.

i tilfælde af instrumentalisering, og at sikre, at indsættelsen af det stående korps og udstyr sker i god tid, når en sådan krise opstår.

10. Medlemsstaterne bør have en gennemprøvet **værtskapacitet** for at kunne modtage støtte gennem indsættelse af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, hvis det viser sig nødvendigt.
11. Medlemsstaterne og agenturet bør have en effektiv planlægnings-, koordinerings- og gennemførelseskapacitet til at tilrettelægge operationer ved de ydre grænser og/eller i tredjelande på grundlag af risikoanalyser og i overensstemmelse med betingelserne i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. Den efterretningsbaserede planlægningsproces bør koordineres og synkroniseres mellem agenturet og medlemsstaterne for at sikre en effektiv udnyttelse af ressourcerne.
12. Agenturet bør videreudvikle begrebet fælles operationer og sikre tilstrækkelig fleksibilitet og kapacitet til at anvende forskellige modeller afhængigt af det pågældende operationelle scenarie.
13. Frontex bør forbedre integrationen af resultaterne af **sårbarhedsvurderinger** i beredskabet, beredskabsplanlægningen og behovsvurderingen yderligere. Det vil sikre, at medlemsstaterne ikke blot har kapacitet til at sikre deres ydre grænser, men også til at bidrage til det stående korps, herunder bidrag til hurtige indsatser og til puljen af teknisk udstyr. I denne proces bør agenturet også tage hensyn til synergierne mellem Schengenevalueringsmekanismen og sårbarhedsvurderingen.
14. Informationsudveksling er et af de centrale elementer i det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Frontex. Den skal gennemføres på en sikker måde via **det særlige kommunikationsnetværk**, navnlig når denne udveksling omfatter klassificerede informationer til og med CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL-niveau, og medlemsstaterne og Frontex skal til enhver tid fuldt ud overholde kravene i EU's databeskyttelseslovgivning og informationssikkerheden i overensstemmelse med agenturets sikkerhedsregler.
15. Agenturet skal sikre konstant **overvågning og situationsbevidsthed** og dele disse oplysninger med de nationale koordinationscentre ved hjælp af Eurosur, navnlig for at opnå realtidsrapportering om grænseområdet og det tilsvarende område før grænsen i forbindelse med en krisesituation.
16. **Den flerårige strategi til udvikling og erhvervelse af agenturets tekniske kapacitet** og den tilhørende gennemførelsesplan skal tjene som et fleksibelt redskab til at tilvejebringe langsigtede løsninger med henblik på at udstyre det stående korps med tekniske aktiver, herunder mulighed for at tage alternative løsninger i brug for at dække de mest kritiske behov (f.eks. overvågning fra luften).
17. Konceptet kontaktpunkter bør videreudvikles ved at fokusere på at tilvejebringe en effektiv operationel reaktion, navnlig i hotspotområder ved de ydre grænser og ved grænseovergangssteder, herunder et kapacitetsopbygningselement.
18. Agenturets **tekniske standarder** for udstyr og for udveksling af oplysninger, herunder for sammenkobling af systemer og netværk, bør anvendes af alle inden for den europæiske grænse- og kystvagt på en ensartet måde. Den europæiske grænse- og kystvagt bør samarbejde om en **standardiseringsproces** for at sikre det anvendte udstyrs

interoperabilitet og kompatibilitet med de relevante informations- og kommunikationssystemer og med Eurosur.

19. Frontex og medlemsstaterne bør inden for deres respektive beføjelser med bistand fra eu-LISA udvikle passende metoder (statistikker, profiler, udveksling af modus operandi) til at forhindre misbrug af lovlige kanaler og overvåge situationen efter en visumliberalisering, herunder ved at gøre effektiv brug af de nye informationssystemer (VIS, ETIAS, EES osv.).

Komponent 5: *"Interinstitutionelt samarbejde mellem hver medlemsstats nationale myndigheder, som er ansvarlige for grænsekontrol eller andre opgaver, der udføres ved grænsen, og mellem de myndigheder, der er ansvarlige for tilbagesendelse i hver medlemsstat, herunder regelmæssig udveksling af oplysninger gennem eksisterende værktøjer til udveksling af oplysninger, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, samarbejde med nationale organer med ansvar for beskyttelse af grundlæggende rettigheder¹⁸."*

Politiske prioriteter

Integreret europæisk grænseforvaltning bør være samarbejdsbaseret. Der bør være et veletableret samarbejde mellem myndighederne på nationalt plan for at sikre en omfattende, tværsektoriel, fælles og omkostningseffektiv gennemførelse af integreret grænseforvaltning, herunder mellem nationale organer med ansvar for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder såsom nationale menneskerettighedsinstitutioner, ombudsmandsinstitutioner, nationale forebyggende mekanismer og, hvor det er relevant, nationale overvågningsmekanismer. Arbejdsdelingen, samarbejdsstrukturerne, den fælles brug af kapaciteter, kommunikationskanalerne og de synkroniserede arbejdsprocedurer bør være veldefinerede og konsoliderede.

Strategiske retningslinjer

1. Samarbejdet mellem alle relevante nationale myndigheder, der er involveret i grænseforvaltning, bør finde sted i overensstemmelse med klart definerede regler og processer. I forbindelse med rammerne for et sådant samarbejde bør der tages hensyn til de særlige institutionelle og administrative forhold i de respektive medlemsstater. Det bør gennemføres ved hjælp af samarbejdsaftaler, der fastlægger konkrete samarbejdsformer og konkrete tiltag.
2. Blandt de centrale samarbejdsområder bør være effektiv udveksling af oplysninger, fælles risikoanalyse, fælles operationer og fælles udnyttelse af europæiske og nationale kapaciteter i overensstemmelse med deres kompetencer, uddannelse samt beskyttelse og fremme af de grundlæggende rettigheder på tværs af alle grænseforvaltningsaktiviteter og -operationer. Med hensyn til søgrænser er oprettelsen af en operationel fælles ramme for informationsudveksling på det maritime område, CISE (Common Information Sharing Environment for the maritime domain), i 2024 også relevant for opretholdelsen af situationsbevidstheden til søs. CISE vil gøre det muligt at udveksle oplysninger på tværs

¹⁸ Artikel 3, stk. 1, litra e), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

af sektorer og på tværs af grænserne mellem forskellige havovervågningsmyndigheder i EU- og EFTA-medlemsstaterne, f.eks. kystvagter, grænsevagter, toldmyndigheder, myndigheder med ansvar for generel retshåndhævelse, fiskerikontrolmyndigheder osv.

3. I forbindelse med alle nationale strategier bør der indføres en **centraliseret mekanisme** for at sikre en effektiv koordinering mellem den nationale myndighed med ansvar for det generelle tilsyn med integreret grænseforvaltning og alle de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og deres modparter i andre medlemsstater.

Det bilaterale og det multilaterale operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne bør videreudvikles, hvis et sådant samarbejde er foreneligt med agenturets opgaver. Støtten fra agenturet og de fælles europæiske kapaciteter og instrumenter (f.eks. Eurosur) bør udnyttes fuldt ud.

4. Toldkontrol indgår ikke i Schengenreglerne, og ikke alle associerede Schengenlande er medlemmer af toldunionen. Toldkontrol er derfor ikke i direkte forstand en del af konceptet integreret europæisk grænseforvaltning. De myndigheder, der udfører toldopgaver på området intern sikkerhed, og andre myndigheder, der arbejder ved de ydre grænser, er imidlertid involveret i integreret europæisk grænseforvaltning gennem det tværinstitutionelle samarbejde. Samarbejdet mellem **grænsevagter og toldmyndigheder** som strategiske partnere bør videreudvikles på alle niveauer for at sikre en bedre integration af person- og varekontrollen og opnå en smidig og sikker grænsepassage. Det betyder helt konkret, at der bør være klare retlige rammer for samarbejdet mellem grænsevagter og toldmyndigheder, der omfatter en veldefineret arbejdsdeling, funktionelle samarbejdsstrukturer og et interoperabelt teknisk miljø, der sikrer et tæt og praktisk samarbejde på alle niveauer.
5. **Retshåndhævelsessamarbejdet** vedrørende støtte til grænseforvaltning og bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet bør videreudvikles på nationalt plan. Det vil sikre en bedre koordinering og en effektiv og omkostningseffektiv anvendelse af oplysninger, kapaciteter og systemer. Dette er nødvendigt for at forebygge og opdage grænseoverskridende kriminalitet, terrorisme og irregulær indvandring og for at redde migranters liv. Dette samarbejde bør have et klart retsgrundlag i form af samarbejdsordninger eller -aftaler og standardprocedurer. Grænsekontrolopgaver bør altid udføres af den kompetente nationale myndighed.
6. Samarbejdet bør også fremmes og udvikles inden for **den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT)**¹⁹, som er et permanent instrument og en solid ramme, der samler medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, EU's institutioner, organer og agenturer og en bred vifte af tværfaglige partnere for at bekæmpe grov og organiseret kriminalitet.

Komponent 6: "Samarbejde mellem relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer på de områder, der er omfattet af denne forordning, herunder gennem regelmæssig udveksling af oplysninger"²⁰.

¹⁹ <https://www.consilium.europa.eu/da/policies/eu-fight-against-crime/>

²⁰ Artikel 3, stk. 1, litra f), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

Politiske prioriteter

Integreret europæisk grænseforvaltning bør være samarbejdsbaseret. Der bør være et veletableret tværinstitutionelt samarbejde mellem den europæiske grænse- og kystvagt og andre europæiske interessenter for at sikre en omfattende, tværsektoriel, fælles og omkostningseffektiv gennemførelse af integreret europæisk grænseforvaltning.

Strategiske retningslinjer

1. Indledningsvis bør samarbejdet mellem agenturerne på EU-plan bør iværksættes gennem **samarbejdsaftaler**, navnlig arbejdsordninger, som Frontex indgår med de relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, jf. artikel 68 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. De vigtigste samarbejdsområder vedrører effektiv udveksling af oplysninger, fælles risikoanalyse, fælles operationer og fælles udnyttelse af europæiske kapaciteter i overensstemmelse med deres beføjelser. Konceptet **operationer med flere formål** på EU-plan, der er baseret på risikoanalyse, bør videreudvikles med fuld respekt for de centrale opgaver og ansvarsområder for de aktører på EU-plan, der indgår i sådanne operationer.
2. De eksisterende og fremtidige informationsudvekslingsværktøjers fulde potentiale, navnlig Eurosurs, bør udnyttes operationelt på EU-plan. Indsamlingen af oplysninger via Eurosurs fusionstjenester bør videreudvikles ved hjælp af samarbejdsordninger mellem Frontex og de respektive EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer for at sikre medlemsstaterne og Frontex informationstjenester med merværdi i forbindelse med integreret europæisk grænseforvaltning.
3. Det europæiske samarbejde om **kystvagtfunktioner** bør videreudvikles for at øge den maritime situationsbevidsthed og den maritime reaktionskapacitet og for at støtte en sammenhængende og omkostningseffektiv indsats på EU-plan og nationalt plan. Den praktiske håndbog om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner bør anvendes bredt for at fremme en harmoniseret gennemførelse af dette samarbejde på EU-plan og nationalt plan²¹.
4. Der bør rettidigt sikres **interoperabilitet** mellem relevante EU-dækkende informationssystemer (EES, ETIAS, SIS, VIS, Eurodac og ECRIS-TCN), og denne bør om nødvendigt videreudvikles for at sikre en mere effektiv anvendelse af forskellige instrumenter. Fire nye interoperabilitetskomponenter –den europæiske søgeportal (ESP), shred Biometric Matching Service (sBMS), det fælles identitetsregister (CIR) og multiidentitetsdetektoren (MID)– vil blive integreret i systemarkitekturen for at understøtte deres mål og samtidig sikre korrekt identifikation af personer, bekæmpe identitetssvig og strømline adgangsbetingelserne for udpegede myndigheder.
5. **Hotspotkonceptet**, herunder operative standardprocedurer, bør anvendes, når det er relevant. Alle relevante agenturer (Frontex, EU's Asylagentur, Europol og FRA) bør konstant være parate til at understøtte hotspots i overensstemmelse med det vedtagne

²¹ Kommissionens henstilling om udarbejdelse af en "praktisk håndbog" om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner (C(2021) 5310 final).

koncept²². Medlemsstaterne bør have et retligt og operationelt beredskab til at fungere som vært eller understøtte europæiske hotspots. Hvis der kan oprettes og bliver oprettet migrationsstyringsstøttehold i overensstemmelse med artikel 40 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, vil Kommissionen koordinere holdene som fastsat i forordningen.

6. Koordineringen og samarbejdet mellem Europol, Eurojust, Frontex og de kompetente nationale myndigheder **inden for rammerne af EMPACT, den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler**²³, bør styrkes i alle faser af processen. Samarbejdet mellem Frontex og Europol bør sigte mod at lette identifikationen af mistænkte for grænseoverskridende kriminalitet under fuld overholdelse af de regler, der definerer de to agenturers opgaver, og EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger.
7. Det primære fokus for Frontex' og de nationale grænsemyndigheders aktive deltagelse bør være på de strategiske prioriterede områder, der er direkte knyttet til de ydre grænser og forbundet med grænsekontrolopgaver, og altid være i overensstemmelse med deres respektive mandater og de forordninger, der gælder for dem,
8. Frontex bør samarbejde med Kommissionen (herunder OLAF), navnlig for at rådgive om udviklingen af grænseforvaltningsaktioner i tredjelande og, hvor det er relevant, med medlemsstaterne og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om aktiviteter i tilknytning til toldområdet, (herunder risikostyring og bekæmpelse af svig), når disse aktiviteter supplerer hinanden.

Komponent 7: "*Samarbejde med tredjelande på de områder, der er omfattet af denne forordning, med særlig fokus på tilgrænsende tredjelande og på de tredjelande, der via risikoanalyse er blevet identificeret som værende oprindelses- eller transitlande for ulovlig migration*"²⁴.

Politiske prioriteter

Medlemsstaterne og agenturet bør samarbejde med tredjelande med henblik på integreret europæisk grænseforvaltning og EU's migrationspolitik. Det praktiske samarbejde inden for integreret europæisk grænseforvaltning med tredjelande på EU-plan og på nationalt plan bør være i overensstemmelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og i fuld overensstemmelse med EU-retten og folkeretten, herunder de grundlæggende rettigheder og princippet om non-refoulement for at forhindre og bekæmpe irregulær indvandring, opnå mere effektive tilbagesendelser, forebygge grænseoverskridende kriminalitet og lette lovlig rejseaktivitet.

Samarbejdet med tredjelande om at fremme integreret europæisk grænseforvaltning tjener navnlig til at opbygge deres strategiske, operationelle og samarbejds-mæssige kapacitet inden for grænsekontrol, risikoanalyse og tilbagesendelse og tilbagetagelse under hensyntagen til

²² Kommissionens meddelelse – En europæisk dagsorden for migration (COM(2015) 240 final).

²³ Rådets konklusioner om varig fortsættelse af EU-politikcyklussen for organiseret og grov international kriminalitet: EMPACT 2022+, 6481/21.

²⁴ Artikel 3, stk. 1, litra g), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

EU's overordnede forbindelser med disse lande. I dette perspektiv er det afgørende at fremme europæiske værdier og standarder i tredjelande. Der bør gives prioritet til nabolande og oprindelses- og transitlande for irregulær indvandring. Disse landes evne og vilje til at forhindre irregulær migration og opretholde en effektiv grænseforvaltning og kontrol af migrationsstrømmene til EU er afgørende for at håndtere migration på en effektiv måde. Dette bidrager til udviklingen af gensidige og omfattende migrationspartnerskaber med oprindelses- og transitlande.

Strategiske retningslinjer

1. Samarbejdet med tredjelande om integreret europæisk grænseforvaltning bør baseres på **aftaler og/eller ordninger** og skal være i fuld overensstemmelse med EU-retten, herunder om beskyttelse af personoplysninger, overholdelse af de grundlæggende rettigheder og folkeretten, bl.a. princippet om non-refoulement. I disse aftaler (herunder statusaftaler og samarbejdsordninger) bør de kompetente myndigheder, samarbejdsstrukturerne og samarbejdets omfang fastlægges, og der bør fastsættes regler for ansvarsfordelingen.
2. Der tilskyndes til operationelt samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande, når et sådant samarbejde er foreneligt med Frontex' mandat og funktion og med opfyldelsen af dets mål samt med EU's overordnede forbindelser med disse lande.
3. Udveksling af oplysninger, navnlig om Eurosur, mellem medlemsstaterne og tredjelande bør ske inden for rammerne af bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger. Medlemsstaterne bør med henblik herpå følge Kommissionens henstilling om standardbestemmelser for udveksling af oplysninger inden for rammerne af Eurosur, jf. artikel 76, stk. 2, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt²⁵.
4. For at øge gennemsigtigheden bør Frontex altid udarbejde en oversigt på EU-plan over det eksisterende operationelle samarbejde med tredjelande inden for grænseforvaltning og tilbagesendelse i overensstemmelse med agenturets strategi for internationalt samarbejde. Den bør baseres på oplysninger fra medlemsstaterne, Kommissionen og EU-agenturerne.
5. Ved udarbejdelsen af specifikke situationsbilleder i Eurosur i samarbejde med tredjeparter bør medlemsstaterne og Frontex overholde og fremme de tekniske og operationelle standarder for informationsudveksling, der er udviklet af Frontex.
6. Frontex' operationelle aktiviteter i tredjelande bør planlægges og gennemføres i overensstemmelse med **statusaftaler** mellem EU og det relevante tredjeland og/eller i overensstemmelse med **samarbejdsordninger**, som Frontex og de kompetente tredjelandsmyndigheder indgår. Både statusaftaler og samarbejdsordninger bør være baseret på de respektive modeller, som Kommissionen har vedtaget²⁶.
7. Samarbejdet med tredjelande skal overholde EU-retten og folkeretten, herunder normer og standarder, som udgør en del af gældende EU-ret, også når et samarbejde med tredjelande finder sted uden for Den Europæiske Unions område. Udveksling af personoplysninger med tredjelande skal ske i overensstemmelse med kravene i EU's databeskyttelseslovgivning.

²⁵ C(2022) 300 final.

²⁶ COM(2021) 829 final og COM(2021) 830 final.

8. **Det multilaterale og regionale samarbejde** med tredjelande bør styrkes. Medlemsstaternes nationale koordinationscentre bør anvendes som kontaktpunkter for udveksling af oplysninger med nabolande og andre relevante lande.
9. I overensstemmelse med den fornyede EU-handlingsplan for bekæmpelse af smugling af migranter²⁷ bør samarbejdet med centrale tredjelande om forebyggelse og bekæmpelse af smugling af migranter styrkes, herunder gennem iværksættelsen af operationelle partnerskaber om bekæmpelse af smugling af migranter²⁸. Dette samarbejde støttes af EU-agenturerne, navnlig Frontex, Europol, Eurojust og Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Rets håndhævelse (Cepol), i overensstemmelse med deres mandater samt operationelt samarbejde, der støttes med finansiel bistand fra EU.
10. For så vidt som **netværkene af forbindelsesofficerer** har et påviseligt potentiale til at bidrage til forskellige funktioner vedrørende integreret europæisk grænseforvaltning på EU-plan og nationalt plan, bør de koordineres på effektiv vis og modtage god støtte for at kunne maksimere den operationelle kapacitet og effektivitet. Samarbejds- og indberetningskanaler og -formularer bør være klare og tydelige på alle niveauer. Der bør være en konstant og fleksibel kapacitet til at udsende forbindelsesofficerer med relevante færdigheder eller eksperthold til forskellige steder, hvis der er operationelle behov. Frontex bør have et fuldstændigt situationsbillede af forskellige typer europæiske forbindelsesofficerer (Frontex' forbindelsesofficerer, europæiske migrationsforbindelsesofficerer, europæiske forbindelsesofficerer for tilbagesendelse og andre agenturers forbindelsesofficerer) og nationale indvandringsforbindelsesofficerer på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og andre relevante EU-organer. De indsamlede oplysninger bør bidrage til risikoanalyser og situationsbevidsthed på EU-plan og på nationalt plan, herunder efterretningsbilledet før grænsen. Frontex' forbindelsesofficerer bør også udveksle alle relevante oplysninger med EU-delegationen i deres udsendelsesland inden for rammerne af den overordnede koordinering af EU's politik i det pågældende land. Netværket af indvandringsforbindelsesofficerer bør udnyttes fuldt ud til at styrke samarbejdet og koordineringen mellem indvandringsforbindelsesofficerer i tredjelande.
11. **Kapacitetsopbygning i forbindelse med integreret grænseforvaltning**, arbejdsbesøg i tredjelande, teknisk rådgivning, uddannelse eller støtte til anvendelse af teknisk udstyr, bør grundigt koordineres og overvåges af EU. Frontex bør fortsætte med at gennemføre og informere Kommissionen om **EU-finansierede kapacitetsopbyggende projekter og programmer vedrørende integreret grænseforvaltning** i EU-kandidatlande og andre prioriterede tredjelande, navnlig når disse projekter og programmer har til formål at opbygge tredjelandes kapacitet inden for grænsekontrol, risikoanalyse og tilbagesendelse²⁹ og tilbagetagelse. Frontex bør også arbejde tæt sammen med Kommissionens gennemførelsespartnere om at yde rådgivning under hele gennemførelsen af grænseforvaltningsaktioner i nabolande og andre prioriterede tredjelande, og

²⁷ COM(2021) 591 final.

²⁸ Indtil nu er der indgået operationelle partnerskaber om bekæmpelse af smugling med Marokko, Niger og landene på Vestbalkan.

²⁹ Såsom projekter vedrørende teknisk bistand til tredjelande inden for tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration — TAP4RRR.

Kommissionens gennemførelsespartnere rådes til at søge samråd med agenturet om disse spørgsmål i forbindelse med hele projektet. Projekter, der ledes af medlemsstaterne, bør gennemføres i tæt samarbejde med Frontex. Agenturets ekspertise bør udnyttes fuldt ud i alle faser af projekterne. Agenturet bør også udarbejde en omfattende oversigt over igangværende og planlagte kapacitetsopbygningsprojekter vedrørende integreret grænseforvaltning og arbejdsbesøg i tredjelande.

12. Samarbejdet mellem civile **missioner** inden for rammerne af **den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik**, der har en grænseforvaltningskomponent, og Frontex og deres komplementaritet med Frontex bør udvikles yderligere for at opnå situationsbevidsthed og støtte risikoanalyser og fremme af standarder for integreret europæisk grænseforvaltning, idet der træffes foranstaltninger til at undgå overlappende aktiviteter. Det bør også sikre regelmæssig informationsudveksling og koordinering vedrørende finansieringen fra alle involverede aktører såsom Kommissionen, Frontex, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og de civile FSFP-aktører på stedet.

Komponent 8: "*Tekniske og operationelle foranstaltninger inden for Schengenområdet, som vedrører grænsekontrol og sigter mod bedre at imødegå irregulær migration og bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet*³⁰."

Politiske prioriteter

Den operationelle kontinuitet og interoperabiliteten mellem kontrollen ved de ydre grænser og de tekniske og operationelle foranstaltninger inden for Schengenområdet bør være veletableret for at sikre en effektiv bekæmpelse af ulovlige sekundære bevægelser, irregulær migration og grænseoverskridende kriminalitet i forbindelse med de ydre grænser.

Der bør etableres national kapacitet (beredskab) til at intensivere politikontrollen af irregulær migration inden for området, herunder i grænseområder inde i landet, understøttet af andre alternative foranstaltninger, som medlemsstaterne har til rådighed, og dermed begrænse behovet for at genindføre kontrol ved de indre grænser til et minimum.

Strategiske retningslinjer

1. Som udgangspunkt skal der på både EU-plan og nationalt plan være et **omfattende situationsbillede** og en risikoanalyse vedrørende tredjelandstatsborgeres **irregulære indrejser og sekundære bevægelser** inden for EU, som skal danne grundlag for de målrettede og forholdsmæssige foranstaltninger, der skal træffes. Frontex udarbejder et europæisk situationsbillede med fuld støtte fra medlemsstaterne og i samarbejde med andre relevante EU-agenturer. Eurosur bør anvendes som en central platform for denne funktion sammen med andre effektive og ensartede dataindsamlingsystemer. Samarbejdet såsom samarbejdet mellem Frontex, Europol og EUAA med henblik på at udarbejde regelmæssige rapporter bør i overensstemmelse med deres respektive mandater og under

³⁰ Artikel 3, stk. 1, litra h), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

fuld overholdelse af databeskyttelseslovgivningen øges, og koordineringen bør forbedres, herunder fælles risikoanalyse, operationel praksis og løbende udveksling af oplysninger mellem grænsevagter og andre myndigheder, der arbejder ved de ydre grænser. Disse omfatter de nationale koordinationscentre, myndigheder, der arbejder inden for Schengenområdet, **politi- og toldsamarbejdscentre** (PCC-centre) og andre relevante centre. Alle ansvarlige myndigheder, der lovligt har fået adgang til forskellige EU-dækkende informationssystemer, bør anvende disse systemer effektivt.

2. Det operationelle samarbejde mellem fælles operationer, der koordineres af Frontex og relevante PCC-centre, bør videreudvikles og konsolideres.
3. Der bør være tilstrækkelig kapacitet på nationalt plan til at intensivere politikontrollen i forbindelse med irregulær indvandring i hele området og til at foretage politi- og migrationskontrol på hovedtransportvejene, herunder i grænseområder, på grundlag af en risikoanalyse.

Komponent 9: *"Tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat³¹."*

Politiske prioriteter

Effektivt gennemførte tilbagesendelser af tredjelandstatsborgere, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, bør sikre, at alle de, der ikke har ret til at blive i EU, rent faktisk forlader EU. Integreret europæisk grænseforvaltning bør også sikre, at behørigt uddannede eksperter gennemfører tilbagesendelsesproceduren på en human, værdig og holdbar måde i fuld overensstemmelse med de tilbagesendtes grundlæggende rettigheder og navnlig princippet om non-refoulement i overensstemmelse med folkeretten og EU-retten.

Der bør være administrativ, teknisk og operationel kapacitet på EU-plan og nationalt plan til at gennemføre tilbagesendelsesprocesser, herunder tvangsmæssige og frivillige tilbagesendelser, effektivt og på en ensartet måde, der bidrager til et fælles EU-system for tilbagesendelser som fastsat i pagten om migration og asyl³². Stærkere strukturer i EU skal kombineres med et mere effektivt samarbejde med tredjelande. Det indebærer også, at man fortsætter i den retning og gennemfører de foranstaltninger, der er fastsat i EU-strategien for frivillig tilbagevenden og reintegration fra april 2021³³, der fremmer frivillig tilbagevenden og reintegration som en integreret del af tilbagesendelsessystemet.

Medlemsstaterne bør gøre fuld brug af den operationelle, tekniske og praktiske støtte, som Frontex kan yde på tilbagesendelsesområdet, navnlig ved at gøre brug af Frontex' applikation for tilbagesendelse (FAR) til rute- og charterflyvninger, det digitale værktøj til sagsbehandling af tilbagesendelser (RECAMAS), Frontex' fælles reintegrationstjenester og Frontex' støtte i form af rådgivning om tilbagesendelse og reintegration.

³¹ Artikel 3, stk. 1, litra i), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

³² COM(2020) 609 final af 23.9.2020.

³³ COM(2021) 120.

Strategiske retningslinjer

1. **Frontex' kapacitet** og rolle som den operationelle enhed, der skal støtte medlemsstaterne i alle faser af tilbagesendelsesprocessen, bør styrkes yderligere i praksis, og medlemsstaternes anvendelse af Frontex' tjenester bør øges.
2. Medlemsstaternes kapacitet til ensidigt eller i fællesskab at foretage tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold bør øges ved at udvikle et integreret og koordineret nationalt digitalt tilbagesendelsessystem, som er baseret på den **model for sagsbehandling vedrørende tilbagesendelse (RECAMAS)**, som agenturet har udviklet for at udveksle oplysninger, og som er forenelig med den europæiske tilbagesendelsespolitik. Der bør tages fat på de vedvarende udfordringer med integration og interoperabilitet som følge af de forskellige teknologier, der anvendes af de nationale tilbagesendelsessystemer, og der bør skabes mulighed for forbindelser til digitale værktøjer på EU-plan.
3. **Applikationen for integreret forvaltning af tilbagesendelser (IRMA)** bør videreudvikles for at forbedre indsamlingen af oplysninger om tilbagesendelsesoperationer og tilbagetagelse. Dette vil lette planlægningen, udvekslingen af relevante operationelle oplysninger og tilrettelæggelsen og gennemførelsen af medlemsstaternes tilbagesendelses-, tilbagetagelses- og reintegrationsaktiviteter. Det vil også sætte Frontex i stand til at påtage sig en mere proaktiv rolle i planlægningen og tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer, herunder bistand forud for tilbagesendelse og reintegration.
4. Frontex' applikation til forvaltning af tilbagesendelser (IRMA) bør videreudvikles, så den bliver interoperabel med medlemsstaternes IT-systemer for tilbagesendelse og andre relevante IT-værktøjer til gennemførelse af tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration.
5. Alle interessenter (Kommissionen, Frontex og medlemsstaterne) bør arbejde på at forbedre indsamlingen af oplysninger vedrørende tilbagesendelse, reintegration og tilbagetagelse og udvikle egnede analyser samt analyse- og situationsbevidstgørelsesprodukter om, hvordan tilbagesendelserne fungerer, for derved at muliggøre en proaktiv planlægning af tilbagesendelser og tilbagetagelser.
6. Medlemsstaterne bør investere i rådgivningsstrukturer for tilbagesendelse og reintegration, der sikrer, at der er rådgivning til rådighed i alle faser af tilbagesendelsesprocessen, og at rådgiverne er behørigt uddannet. Der bør i overensstemmelse med EU's ramme for rådgivning om tilbagesendelse stilles rådgivning til rådighed under procedurer for frivillig tilbagevenden og procedurer for tvangsmæssig tilbagesendelse (herunder ved frihedsberøvelse) for at tilskynde til og tilrettelægge tilbagesendelser. Frontex har udarbejdet en arbejdsplan til støtte for medlemsstaterne på området rådgivning om tilbagesendelse og reintegration, som skal gennemføres i tæt samarbejde med medlemsstaterne.
7. Fremme og øget brug af frivillig tilbagevenden og reintegration er en integreret del af et fælles EU-system for tilbagesendelse i overensstemmelse med EU's strategi for frivillig

tilbagevenden og reintegration³⁴. Støtte til reintegration vil tilskynde de tilbagesendte til at samarbejde og også fremme samarbejdet med tredjelande og dermed fremme deres ejerskab over tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration af deres statsborgere.

8. Frontex har udviklet de fælles reintegrationstjenester, der stiller fælles tilbagesendelses- og reintegrationstjenester til rådighed for medlemsstaterne. Antallet af lande, der er omfattet af fælles reintegrationstjenester, bør udvides for at opfylde medlemsstaternes behov, og medlemsstaterne bør gøre fuld brug af disse tjenester og stille dem til rådighed for personer i udsendelsesposition, der sendes tilbage enten frivilligt eller ved tvang. Der bør tilstræbes synergi og kontinuitet mellem de reintegrationstjenester, der leveres af Frontex' fælles reintegrationstjenester, og de relevante tredjelandes nationale strukturer og mekanismer, når der findes sådanne.
9. Medlemsstaterne bør sikre, at de har al den nødvendige kapacitet til at bidrage til europæiske tilbagesendelsesoperationer, som Frontex koordinerer eller organiserer, herunder på området overvågning af tilbagesendelsesoperationer. Medlemsstaterne og Frontex bør videreudvikle deres kapacitet til at overvåge alle tilbagesendelsesoperationer.
10. Medlemsstaterne skal sikre, at der er tilstrækkelig kapacitet til at indsamle oplysninger om risikoen for, at tredjelandsstatsborgere forsvinder, og til at udarbejde risikoanalyser med henblik på at anvende frihedsberøvelse og alternativer til frihedsberøvelse til at reducere de sekundære bevægelser samt udvikle teknisk kapacitet til frihedsberøvelse og alternativer til frihedsberøvelse. Forholdene under frihedsberøvelse bør være i overensstemmelse med folkeretten og EU-retten. Med henblik på at lette og fremskynde tilbagesendelsesprocessen opfordres medlemsstaterne til at sikre gensidig anerkendelse af hinandens afgørelser om tilbagesendelse³⁵.
11. Med udgangspunkt i politikdokumentet "Hen imod en operationel strategi for mere effektive tilbagesendelser", som Kommissionen vedtog den 24. januar 2023³⁶, bør alle relevante interessenter gøre fuld brug af **tilbagesendelseskoordinatoren** og **netværket på højt plan for tilbagesendelse** for at iværksætte og fremme det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne, Kommissionen og Frontex.
12. Det fornyede Schengeninformationssystem vil indeholde indberetninger om tredjelandsstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse. Disse indberetninger vil udgøre et vigtigt nyt redskab for medlemsstaterne til at overvåge og fuldbyrde afgørelser om tilbagesendelse, bane vejen for yderligere samarbejde, herunder om gensidig anerkendelse af afgørelser om tilbagesendelse, og afskrække tredjelandsstatsborgere fra at foretage irregulære sekundære bevægelser inden for Schengenområdet. Medlemsstaterne bør sikre en korrekt gennemførelse af denne foranstaltning i overensstemmelse med Kommissionens henstilling.

³⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, En EU-strategi for frivillig tilbagevenden og reintegration (COM(2021) 120 final).

³⁵ Kommissionens henstilling om gensidig anerkendelse af afgørelser om tilbagesendelse og fremskyndelse af tilbagesendelser ved gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 200/115/EF (C(2023) 1763).

³⁶ Politikdokumentet af 24.1.2023 – Hen imod en operationel strategi for mere effektive tilbagesendelser (COM(2023) 45 final).

Politiske prioriteter

Integreret europæisk grænseforvaltning, navnlig grænsekontrol og grænseovervågning, bør understøttes af avancerede, mobile og interoperable europæiske tekniske systemer og løsninger, der finder anvendelse på store IT-systemer i EU. Dette skal sikre en mere effektiv og pålidelig grænsekontrol. Den europæiske grænse- og kystvagt bør have kapacitet til at gøre bedst mulig brug af de nyeste teknologier, herunder databeskyttelsesmekanismer.

Strategiske retningslinjer

1. **Kvaliteten af de oplysninger**, der anvendes til ind- og udrejsekontrol i de eksisterende systemer, bør øges ved at træffe praktiske foranstaltninger til at opnå sikkerhed for oplysningernes nøjagtighed, bl.a. ved at foretage periodiske evalueringer og ved at anvende den nyeste teknologi.
2. Som anført i strategisk retningslinje 5 i komponenten om samarbejde på EU-plan bør der sikres **interoperabilitet mellem eksisterende og nye store IT-systemer** (EES, VIS, ETIAS, det fornyede Schengeninformationssystem), navnlig en fuldstændig og omfattende gennemførelse af de nyligt fornyede systemer.
3. Det vigtigste mål for eu-LISA, Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, er udvikling, vedligeholdelse og drift af de centrale komponenter i de store informationssystemer.
4. Potentialet i de **nye intelligente tekniske løsninger** (f.eks. automatisk grænsekontrol/ABC-gates) og interoperabiliteten mellem forskellige grænse- og sikkerhedsrelaterede informationssystemer (f.eks. FADO-systemet og Frontex-INTERPOL's Electronic Library Document System) bør udnyttes med henblik på at forbedre borgernes sikkerhed, lette ind- og udrejsekontrollen og passagen af de ydre grænser og bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme på en måde, der sikrer fuld respekt for både borgeres og tredjelandsstatsborgeres rettigheder.
5. Den **moderne teknologis** potentiale bør udnyttes fuldt ud til at øge den europæiske overvågnings- og reaktionskapacitet ved de ydre grænser. Anvendelsen af europæiske overvågningskapaciteter (f.eks. satellittjenester) bør udvikles yderligere for at skabe et omfattende situationsbillede.
6. **Overvågningskapaciteten** i integrerede, interoperable og fleksible tekniske overvågningsystemer (stationære og mobile), der anvendes ved sø- og landgrænser, bør udvikles yderligere. Dette bør omfatte tekniske løsninger og arbejdsprocesser, der anvendes i forskellige operationelle centre (nationale koordinationscentre, redningskoordinationscentre og lokale koordinationscentre) og mobile enheder.
7. Den europæiske grænse- og kystvagt skal i sit bidrag til **europæisk kritisk teknologis autonomi**³⁸ sikre, at der i dens kapacitetsudviklingsplanlægning tages hensyn til målet om

³⁷ Artikel 3, stk. 1, litra j), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

at mindske afhængigheden af kritiske teknologier fra tredjelande, bl.a. ved at udnytte resultaterne af europæisk forskning og innovation vedrørende grænseforvaltning.

8. Behandlingen af personoplysninger ved hjælp af de nye teknologier skal være i overensstemmelse med kravene i EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, herunder med hensyn til anvendelse af den nyeste teknologi, for at beskytte personoplysningerne. Kommissionen bør i samarbejde med eu-LISA udarbejde en handlingsplan og tekniske løsninger for at hjælpe medlemsstaterne med at håndtere og behandle store mængder data ved hjælp af de nye og mest avancerede teknologier.

Komponent 11: "*En kvalitetskontrolmekanisme, navnlig Schengenevalueringsmekanismen, sårbarhedsvurderingen og mulige nationale mekanismer, der skal sikre gennemførelsen af EU-retten på grænseforvaltningsområdet*³⁹."

Politiske prioriteter

Der bør indføres et omfattende europæisk kvalitetskontrolsystem for at sikre konstant bevidsthed om gennemførelsen og kvaliteten af integreret europæisk grænseforvaltning på strategisk og operationelt plan. Resultaterne af kvalitetskontrollen bør anvendes som grundlag for den videre udvikling af integrerede europæiske og nationale grænseforvaltningssystemer og -funktioner.

Strategiske retningslinjer

1. Der bør være en fuldt operationel europæisk kvalitetskontrolmekanisme, der navnlig omfatter **Schengenevaluerings- og overvågningsmekanismen, sårbarhedsvurderinger** foretaget af Frontex samt **nationale kvalitetskontrolmekanismer**. Inden for disse rammer bør Frontex udvikle teknisk kapacitet til at foretage vurderinger og overensstemmelseskontrol af rejsedokumenter udstedt af medlemsstaterne for at sikre, at sikkerhedselementerne er i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat på europæisk plan.
2. **Synergierne mellem sårbarhedsvurderingen og Schengenevalueringsmekanismen** bør maksimeres på grundlag af regelmæssig udveksling af oplysninger med henblik på at få større situationsbevidsthed om, hvordan Schengenområdet fungerer. Dette bør så vidt muligt forhindre dobbeltarbejde fra medlemsstaternes side og sikre en bedre koordineret anvendelse af EU's relevante finansielle instrumenter til støtte for forvaltningen af de ydre grænser.
3. Resultaterne af kvalitetskontrolmekanismen bør anvendes ved udviklingen af det nationale grænseforvaltningssystem og ved prioriteringen af anvendelsen af relevante EU-finansieringsinstrumenter (f.eks. Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF) og de nationale programmer og lejlighedsvis de tematiske faciliteter inden for rammerne af instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV)), navnlig ved vurderingen af anden finansiering fra Kommissionen.

³⁸ Erklæring fra medlemmerne af [Det Europæiske Råd, 25.-26.2.2021](#).

³⁹ Artikel 3, stk. 1, litra k), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

4. **Medlemsstaterne** bør oprette en **national kvalitetskontrolmekanisme** (national "Schengenevaluering"), der omfatter alle dele af og funktioner i det integrerede nationale grænseforvaltningssystem og alle de myndigheder, der indgår i den integrerede grænseforvaltning.
5. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til henholdsvis forordningen om Schengenevalueringer⁴⁰ og forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt aktivt deltage i Schengenevalueringsbesøg, der koordineres af Kommissionen, og levere rettidige oplysninger af høj kvalitet til de sårbarhedsvurderinger, der foretages af Frontex.
6. I overensstemmelse med forordningen om Schengenevalueringer bør Schengenevalueringerne omfatte hele den europæiske grænse- og kystvagts operationelle resultater og dermed også evalueringen af agenturets operationelle aktiviteter i medlemsstaterne.

Komponent 12: "Solidaritetsmekanismer, navnlig EU-finansieringsinstrumenter⁴¹."

Politiske prioriteter

Der vil ved hjælp af øremærkede EU-midler, navnlig fra instrumentet for grænseforvaltning og visumpolitik (IGFV) og AMIF, blive sikret en effektiv gennemførelse af strategien for integreret grænseforvaltning. EU-midlerne vil blive anvendt til at støtte foranstaltninger vedrørende integreret europæisk grænseforvaltning på EU-plan og nationalt plan i overensstemmelse med de retlige bestemmelser for de respektive EU-fonde. Medlemsstaterne bør sigte mod at fastsætte deres finansieringsprioriteter således, at det sikres, at alle elementer af integreret europæisk grænseforvaltning, der udspringer af EU's jurisdiktion og er defineret i EU-retten, dækkes med henblik på at skabe størst mulig merværdi på EU-plan. De komponenter af integreret europæisk grænseforvaltning, der reguleres af national lovgivning, bør i princippet dækkes af nationale midler.

Frontex' aktiviteter støttes via agenturets øremærkede budget fra EU's samlede budget. Agenturet kan også drage fordel af EU-finansiering til projekter vedrørende teknisk bistand i tredjelande i overensstemmelse med sit mandat og bestemmelserne i de relevante finansieringsinstrumenter (instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa, NDICI-GE og instrumentet til førtiltrædelsesbistand, IPA III) til støtte for gennemførelsen af den eksterne dimension af EU's migrationspolitik.

Strategiske retningslinjer

1. Anvendelsen af **EU's finansieringsinstrumenter** (f.eks. nationale programmer inden for rammerne af IGFV) bør tilpasses de nationale strategier og handlingsplaner og den nationale kapacitetsplanlægning. Der bør være klare og detaljerede nationale prioriteter

⁴⁰ Rådets forordning (EU) 2022/922 af 9. juni 2022 om indførelse og anvendelse af en evaluering- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1053/2013 (EUT L 160 af 15.6.2022, s. 1).

⁴¹ Artikel 3, stk. 1, litra l), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

(f.eks. Eurosur, kapacitetsudvikling), som er baseret på EU's prioriteter for derved at maksimere komplementariteten med og merværdien af EU-midler.

2. Der bør tages hensyn til resultaterne af Schengenevalueringsmekanismen og sårbarhedsvurderingen for at prioritere anvendelsen af EU-midler på nationalt plan.
3. Et tæt samarbejde mellem Kommissionen og Frontex bør sikre, at der er synergier mellem Frontex' aktiviteter og foranstaltninger, der finansieres inden for rammerne af andre EU-finansieringsinstrumenter, og at dobbeltfinansiering undgås.
4. Måltrettet EU-finansiering inden for rammerne af IGFV-specifikke foranstaltninger bør hjælpe medlemsstaterne med at erhverve det nødvendige udstyr med henblik på at stille det til rådighed for Frontex i overensstemmelse med artikel 64, stk. 14, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. Det vil konsolidere agenturets kapacitet til at støtte de medlemsstater, der har behov for bistand.

Komponent 13: "Grundlæggende rettigheder"⁴².

Politiske prioriteter

Overholdelse, beskyttelse og fremme af de grundlæggende rettigheder er kernen i integreret europæisk grænseforvaltning. Den europæiske grænse- og kystvagt skal garantere beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med udførelsen af dens opgaver som en overordnet retlig forpligtelse i overensstemmelse med dens mandat, når den gennemfører integreret europæisk grænseforvaltning.

EU-aktørers og nationale aktørers tiltag inden for den europæiske grænse- og kystvagt bør gennemføres i fuld overensstemmelse med EU-lovgivningen, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den relevante folkeret. Sidstnævnte omfatter Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling og den dertil hørende protokol fra 1967 samt konventionen om barnets rettigheder. Forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om non-refoulement, skal også overholdes fuldt ud.

Kommissionen foreslog i sit forslag til forordning om screening af tredjelandstatsborgere⁴³, at hver medlemsstat opretter en uafhængig overvågningsmekanisme for at sikre, at de grundlæggende rettigheder overholdes i forbindelse med screeningen ved de ydre grænser, og at eventuelle tilknyttede påstande om overtrædelse af de grundlæggende rettigheder undersøges grundigt. Denne overvågningsmekanisme vil indgå i forvaltningen og overvågningen af migrationssituationen som fastsat i Kommissionens forslag til en ny forordning om asylforvaltning og migrationsstyring⁴⁴.

⁴² Artikel 3, stk. 2, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

⁴³ COM(2020) 612 af 23.9.2020.

⁴⁴ COM(2020) 610 af 23.9.2020.

Strategiske retningslinjer

1. **Strategien for de grundlæggende rettigheder⁴⁵ og den ledsagende handlingsplan⁴⁶**, som Frontex' bestyrelse har vedtaget, bør nøje overholdes i forbindelse med alle den europæiske grænse- og kystvagts aktiviteter på EU-plan og på nationalt plan. På nationalt plan kan dette ske gennem fastlæggelse af en skræddersyet national strategi og handlingsplan for de grundlæggende rettigheder eller ved fuldt ud at medtage dem i den nationale strategi for integreret europæisk grænseforvaltning.
2. Frontex og medlemsstaterne bør fremme en kultur for integreret europæisk grænseforvaltning, der er kendetegnet ved overholdelse af forpligtelserne i henhold til EU-retten og folkeretten, herunder princippet om non-refoulement, ved fuldt ud at overholde de grundlæggende rettigheder og ved at beskytte og fremme principperne om lighed og ikkeforskelsbehandling, gensidig respekt, gennemsigtighed og god forvaltning samt gensidigt samarbejde. Da overholdelsen af de grundlæggende rettigheder er en horisontal eller tværgående del af integreret europæisk grænseforvaltning, bør Frontex og medlemsstaternes relevante myndigheder integrere **garantier for overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i alle deres aktiviteter**, herunder i operationelle aktiviteter, analyser og risikovurderinger, planlægningsaktiviteter, tilbagesendelsesaktiviteter, uddannelse og udvikling samt i forbindelse med samarbejde og dialog med eksterne partnere. Frontex og medlemsstaterne bør desuden handle i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder under hele den operationelle cyklus af alle grænseforvaltnings- og tilbagesendelsesaktiviteter.
3. Der bør lægges særlig vægt på de rettigheder og behov, som sårbare personer eller grupper og personer i sårbare situationer, herunder børn og uledsagede mindreårige, har. Der bør lægges vægt på udvikling af kapacitet til tidlig identifikation, støtte, kulturel mægling, tolkning og passende henvisning til klagemuligheder eller beskyttelsesmekanismer, alt efter hvad der er relevant. Med hensyn til børn bør Frontex og medlemsstaterne altid tage hensyn til barnets tarv som det primære hensyn i enhver beslutningstagning, der berører børn. Medlemsstaterne bør udvikle og opretholde en operationel national overvågningsmekanisme for grundlæggende rettigheder i forbindelse med grænseforvaltning og tilbagesendelser. Denne mekanisme bør have ressourcer og kapacitet til at kunne yde rådgivning om overholdelsen af de grundlæggende rettigheder, gennemføre undersøgelser af påståede tilsidesættelser, sikre uddannelse i de grundlæggende rettigheder, føre tilsyn med eller bidrage til eksisterende klagemekanismer (såsom mekanismer til indberetning af hændelser eller klagemekanismer) og sikre aktiviteterernes overordnede operationelle overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder, EU-retten og folkeretten, herunder de grundlæggende rettigheder. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør tilskyndes til at udpege kontaktpunkter for grundlæggende rettigheder i alle afdelinger for at sikre god effektivitet,

⁴⁵ Den europæiske grænse- og kystvagts strategi for de grundlæggende rettigheder, 2021.

⁴⁶ Bestyrelsens afgørelse 61/2021 af 9. november 2021 om vedtagelse af en handlingsplan for de grundlæggende rettigheder med henblik på gennemførelsen af strategien for de grundlæggende rettigheder.

koordinering og strømlining af rådgivning og uddannelse vedrørende og tilsyn med de grundlæggende rettigheder.

4. **Observatører af grundlæggende rettigheder** skal aktivt involveres i beskyttelse og fremme af overholdelsen af de grundlæggende rettigheder som et centralt element i alle den europæiske grænse- og kystvagts aktiviteter i forbindelse med alle komponenter af integreret europæisk grænseforvaltning. Observatørerne bør have samme adgang til operationelle områder som alt udsendt personale. Alle observatører bør udgøre tilgængelige og proaktive kilder, hvad angår rådgivning, feedback og støtte i forbindelse med den europæiske grænse- og kystvagts fælles indsats for at sikre overholdelsen af EU-retten og folkeretten, herunder de grundlæggende rettigheder.
5. De grundlæggende rettigheder bør være en væsentlig del af uddannelsesprogrammet på EU-plan og nationalt plan for alle, der deltager i grænsekontrol- eller tilbagesendelsesaktiviteter. Disse uddannelsesforanstaltninger bør have særligt fokus på beskyttelse af sårbare personer, herunder børn og uledsagede mindreårige.
6. Under de evalueringer, der foretages inden for rammerne af den reviderede Schengenovervågnings- og evalueringsmekanisme, bør der lægges særlig vægt på kontrollen med overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med anvendelsen af Schengenreglerne.

Komponent 14: "Uddannelse og oplæring"⁴⁷.

Politiske prioriteter

Der bør sikres et tilstrækkeligt antal kompetente og særligt uddannede medarbejdere på alle områder af integreret europæisk grænseforvaltning på EU-plan og nationalt plan gennem et tæt samarbejde mellem medlemsstaternes uddannelsesinstitutioner og Frontex.

Uddannelse og oplæring bør være baseret på harmoniserede fælles uddannelsesstandarder af høj kvalitet for det stående korps under hensyntagen til de operationelle behov, opgaverne og den juridiske kompetence og med vægt på en klar forståelse af de værdier, der er nedfældet i traktaterne. Der bør i forbindelse med denne komponent stræbes efter at fremme de højeste standarder og bedste praksis i forbindelse med gennemførelsen af Unionens grænse- og tilbagesendelseslovgivning med særlig vægt på relevante oplysninger om international beskyttelse, beskyttelse af sårbare personer, herunder børn og uledsagede mindreårige, og overholdelsen for de grundlæggende rettigheder, og der bør skabes en fælles kultur baseret på overholdelsen af de grundlæggende rettigheder.

Strategiske retningslinjer

1. **Det fælles grundlæggende uddannelsesprogram** og de nødvendige uddannelsesværktøjer med henblik på grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder vedrørende beskyttelse af børn og andre personer i sårbare situationer, grænsevagternes

⁴⁷ Artikel 3, stk. 2, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

viden om, hvordan de opdager falske og forfalskede dokumenter samt svindlere i forbindelse med ind- og udrejsekontrol, bør videreudvikles og baseres på en fælles overordnet referenceramme for kvalifikationer, der er udviklet til sektoren (sektorspecifik ramme for kvalifikationer med henblik på grænse- og kystbevogtning). Der bør i disse produkter tages hensyn til den europæiske grænse- og kystvagts kapacitetskøreplan, som bestyrelsen godkender hvert år. Programmet bør også omfatte videreuddannelseskurser og seminarer vedrørende opgaver på området integreret grænseforvaltning, både for det stående korps og for medarbejdere hos de kompetente nationale myndigheder.

2. Frontex, herunder dets ansvarlige for de grundlæggende rettigheder, bør fortsat udvikle og forbedre **et særligt uddannelsesværktøj til den europæiske grænse- og kystvagt** i tæt samarbejde med medlemsstaterne, Kommissionen, relevante EU-agenturer og andre interessenter under hensyntagen til relevante forskningsresultater og bedste praksis.
3. De **specialiserede uddannelsesforanstaltninger**, der er relevante for de opgaver og beføjelser, som medlemmerne af det stående korps har, for observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse og for observatører af grundlæggende rettigheder bør videreudvikles for at imødekomme de operationelle behov. Der bør regelmæssigt afholdes øvelser med disse grænsevagter og andre medlemmer af holdene i overensstemmelse med planen for specialiseret uddannelse.
4. Alle medlemmer af det stående korps, der skal indsættes med henblik på operationelle aktiviteter, bør uanset deres kategori gives samme uddannelse, som der gives med henblik på grænseforvaltning og tilbagesendelse på EU-plan og på nationalt plan. Dette skal sikre, at alle europæiske grænse- og kystvagter er professionelle og tilstrækkeligt uddannede i overensstemmelse med deres specialisering.
5. Frontex bør indføre en **intern kvalitetskontrolmekanisme** i overensstemmelse med europæiske uddannelsesstandarder og -retningslinjer for at sikre, at der forefindes uddannelse, ekspertise og professionalisme på højt niveau for vedtægtsomfattet personale, der deltager i agenturets operationelle aktiviteter. Status for gennemførelsen af denne mekanisme bør rapporteres i den årlige evalueringsrapport og vedlægges den årlige aktivitetsrapport.
6. Der bør tilskyndes til erhvervelse af viden eller særlig ekspertise på baggrund af erfaringer og god praksis indhøstet i udlandet under missioner og tilbagesendelsesrelaterede operationer i andre medlemsstater. Dette bør navnlig ske gennem et udvekslingsprogram for grænsevagter, der deltager i Frontex' tilbagesendelsesinterventioner.
7. Agenturet bør udvikle et **bæredygtigt og omfattende uddannelseskoncept**, hvori der tages hensyn til den eventuelle oprettelse af et uddannelsescenter inden for Frontex, og som tager behørigt hensyn til og bygger på større samarbejde og synergier med medlemsstaternes nationale uddannelsesinstitutioner. Formålet er at koordinere og strømline udviklingen, leveringen og certificeringen af grænse- og kystvagtuddannelse på grundlag af europæiske standarder for kvalitetssikring og yderligere at fremme medtagelsen af en fælles europæisk kultur i uddannelsen.

Komponent 15: "Forskning og innovation"⁴⁸.

Politiske prioriteter

Forskning og innovation er afgørende for at understøtte integreret grænseforvaltning ved hjælp af de nyeste løsninger og den nyeste teknologi og viden.

Ved hjælp af europæisk forskning og innovation, der finansieres via klyngen "Civilsikkerhed for samfundet" i Horisont Europa, er der udviklet og udvikles der fortsat kapaciteter til støtte for de tolv tematiske komponenter i integreret europæisk grænseforvaltning, f.eks. det at kunne foretage identitetskontrol, sundhedskontrol og sikkerhedskontrol ved grænserne, sikre, at Schengenområdet fungerer, og samtidig gøre det lettere for rejsende i god tro at rejse og respektere enkeltpersoners rettigheder og mulige sårbarheder⁴⁹. Ved hjælp af forskning og innovation udvikles der også kapaciteter til grænseovervågning og situationsbevidsthed⁵⁰, bekæmpelse af svindel med identitet og dokumenter⁵¹, støtte til de nyeste løsninger med henblik på den europæiske grænse- og kystvagt, interoperabilitet og resultater i forbindelse med EU's dataudveksling og -analyse⁵², forbedret risikodetektering, håndtering af hændelser og forebyggelse af kriminalitet⁵³ og forbedrede europæiske civile kapaciteter med henblik på maritim sikkerhed, herunder eftersøgning og redning⁵⁴. Det er også afgørende at bekæmpe organiserede kriminelle grupper og terrorister, som ofte selv er innovative og hurtigt selv begynder at bruge teknologi.

Forskning og innovation med henblik på grænseforvaltning er også relevant med henblik på åben europæisk strategisk autonomi, herunder inden for kritiske teknologier som beskrevet i EU's handlingsplan vedrørende synergier mellem civil sikkerheds-, forsvars- og rumfartsindustri og vurderet af EU-Observatoriet for Kritiske Teknologier.

Der bør sikres rettidige og velkoordinerede investeringer i forskning og innovation vedrørende grænseforvaltning på EU-plan og nationalt plan. Dette vedrører navnlig Horisont Europa, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Frontex' forskningsundersøgelser og pilotprojekter og nationale forsknings- og innovationsprogrammer. Mulighederne for synergier mellem EU's forskning og innovation vedrørende grænseforvaltning og andre EU-

⁴⁸ Artikel 3, stk. 2, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

⁴⁹ Eksempler, herunder ABC4EU (<https://cordis.europa.eu/project/id/312797>), BODEGA (<https://cordis.europa.eu/project/id/653676>), D4FLY (<https://cordis.europa.eu/project/id/833704>), FASTPASS (<https://cordis.europa.eu/project/id/312583>), XP-DITE (<https://cordis.europa.eu/project/id/285311>)

⁵⁰ Eksempler, herunder ALFA (<https://cordis.europa.eu/project/id/700002>), EWISA (<https://cordis.europa.eu/project/id/608174>), FOLDOUT (<https://cordis.europa.eu/project/id/787021>)

⁵¹ Eksempler, herunder FIDELITY (<https://cordis.europa.eu/project/id/284862>), iMARS (<https://cordis.europa.eu/project/id/607379>)

⁵² Eksempler, herunder ANDROMEDA (<https://cordis.europa.eu/project/id/833881>)

⁵³ Eksempler, herunder TRESSPASS (<https://cordis.europa.eu/project/id/787120>)

⁵⁴ Eksempler, herunder CLOSEYE (<https://cordis.europa.eu/project/id/313184>), COMPASS2020 (<https://cordis.europa.eu/project/id/833650>), EFFECTOR (<https://cordis.europa.eu/project/id/883374>), EUCISE2020 (<https://cordis.europa.eu/project/id/883374>), MARISA (<https://cordis.europa.eu/project/id/740698>), SAFESHORE (<https://cordis.europa.eu/project/id/700643>)

instrumenter og nationale instrumenter, der kan hjælpe europæiske udbydere og brugere med at anvende innovative løsninger inden for grænseforvaltning, bør udnyttes. Der er hovedsagelig tale om instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV), men også instrumenter såsom instrumentet for teknisk støtte eller et digitalt Europa.

Strategiske retningslinjer

1. I forbindelse med grænseforvaltningsoperationer bør disse forsknings- og innovationsaktiviteter udnyttes og indgå i grænseforvaltningsoperationerne, så de bliver mere **interoperable, omkostningseffektive og bæredygtige**. Medlemsstaternes grænsemyndigheder, Frontex og eu-LISA bør **overvåge** den forskning og innovation (der gennemføres på nationalt plan, EU-plan og i industrien samt af tredjelands og andre organisationer) på de områder, der er omfattet af integreret grænseforvaltning, den teknologiske udvikling og de forventede udfordringer, og udnytte tilgængelige innovative løsninger.
2. Samarbejdet mellem EU-agenturer og medlemsstaternes grænsemyndigheders forsknings- og innovationsenheder bør videreudvikles på prioriterede områder, herunder gennem arbejdet i **EU's innovationsknudepunkt for intern sikkerhed**, som er et samarbejdsnetværk af innovationslaboratorier, der støtter det arbejde, der udføres af aktører inden for intern sikkerhed i EU og dets medlemsstater.
3. Når Kommissionen og medlemsstaterne planlægger forsknings- og innovationsaktiviteter vedrørende grænseforvaltning, vil de tage hensyn til de **langsigtede komponenter i den europæiske grænse- og kystvægts kapacitetsløseplan**.
4. Frontex bør bistå medlemsstaterne og Kommissionen med at udarbejde og gennemføre de relevante EU-rammeprogrammer for forsknings- og innovationsaktiviteter i forbindelse med integreret grænseforvaltning, dvs. **"Civilsikkerhed for samfundet" i Horisont Europa**.
5. Frontex bør bistå medlemsstaterne med at **kortlægge, vurdere og fremme udbredelsen** (validering, afprøvning, overførsel, integration og/eller ibrugtagning) af innovative løsninger fra forsknings- og innovationsaktiviteter, herunder ved at inddrage medlemsstaterne i innovationsnetværk.
6. Kommissionen vil **fremme resultaterne af EU's forsknings- og innovationsaktiviteter vedrørende grænseforvaltning**, herunder i forbindelse med fællesskabet for forskning og innovation inden for sikkerhed (CERIS) og det årlige sikkerhedsforskningsarrangement (SRE).
7. EU-observatoriet for kritiske teknologier bør sikre overvågning og analyse af kritiske teknologier til integreret europæisk grænseforvaltning, deres potentielle anvendelser, værdikæder, den nødvendige testinfrastruktur, eksisterende mangler og afhængighed og tilvejebringe input til teknologikøreplaner.
8. Innovative løsninger med henblik på grænseforvaltning, der er taget i brug efter forsknings- og innovationsaktiviteter, skal opfylde kravene i EU-retten og national ret, fremme og overholde de grundlæggende rettigheder for rejsende (både EU-borgere og tredjelandsstatsborgere), herunder beskyttelse af personoplysninger og forskningsetik, og skal forstås og accepteres af samfundet.

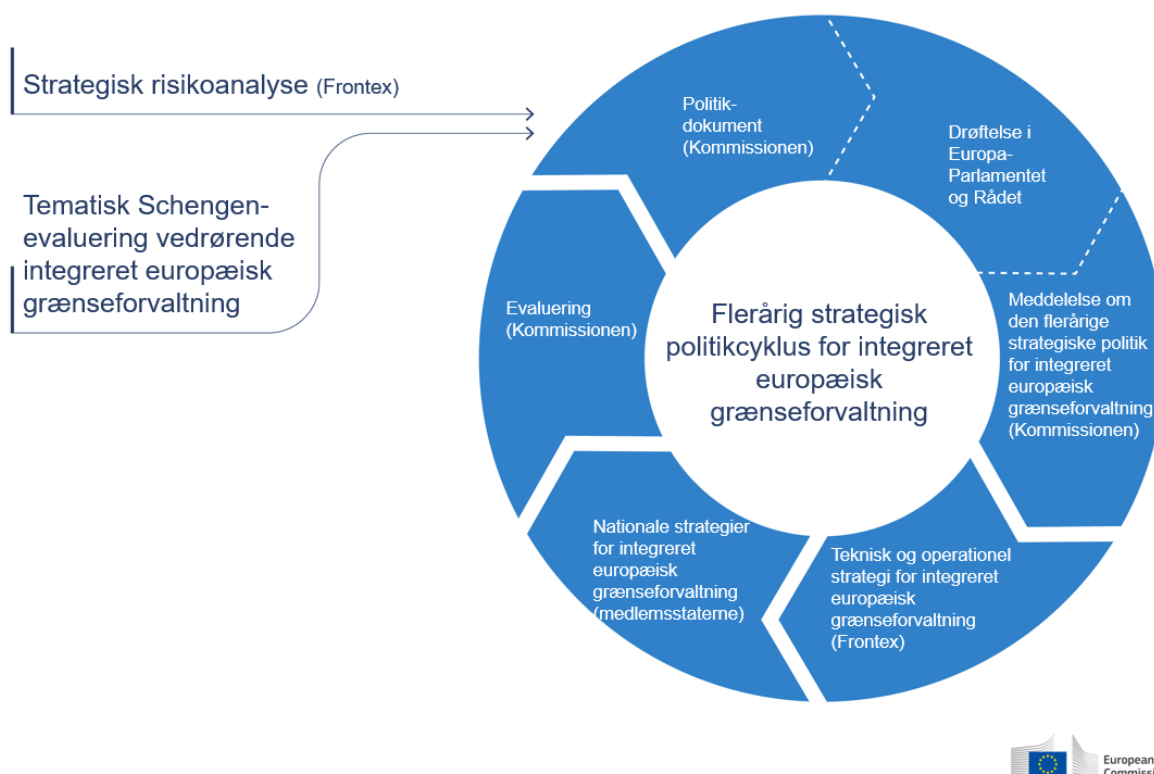
9. De muligheder, som **kunstig intelligens** giver, bør udnyttes, og der bør udveksles oplysninger om løsninger og bedste praksis. De løsninger, der indebærer brug af kunstig intelligens, kan opfattes som følsomme, komplekse og potentielt risikobetonede. Etik og pålideligheden af de værktøjer, der benytter kunstig intelligens, bør have højeste prioritet inden for EU-finansieret forskning og innovation vedrørende grænseforvaltning, og i forbindelse med løsninger med henblik på grænseforvaltning, der indebærer brug af kunstig intelligens, bør alle de nødvendige garantier sikres, herunder dem, der er fastsat i den foreslåede forordning om kunstig intelligens, når Europa-Parlamentet og Rådet er nået til enighed herom.

BILAG II

Gennemførelsen af den flerårige politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning

Den strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning skal gennemføres ved hjælp af den tekniske og operationelle strategi for integreret europæisk grænseforvaltning, der er vedtaget af Frontex' bestyrelse, og gennem de nationale strategier, der skal fastlægges af medlemsstaterne⁵⁵. Figur 1 viser de forskellige faser i den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning.

Figur 1: Den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning

a) *Frontex' tekniske og operationelle strategi for europæisk integreret grænseforvaltning*

Frontex har i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt til opgave at udforme en teknisk og operationel strategi for integreret europæisk grænseforvaltning efter afgørelse truffet af dets bestyrelse og på grundlag af et forslag fra Frontex' administrerende direktør. Denne strategi skal udarbejdes i tæt samarbejde

⁵⁵ Artikel 8, stk. 5 og 6, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

med medlemsstaterne og Kommissionen og skal være i overensstemmelse med artikel 3 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. Agenturet skal i begrundet omfang tage hensyn til den specifikke situation i medlemsstaterne, navnlig deres geografiske beliggenhed. Den tekniske og operationelle strategi skal bygge på denne meddelelse, men også tage hensyn til de relevante krav i gældende Schengenlovgivning.

Krav til den tekniske og operationelle strategi for integreret europæisk grænseforvaltning

- Frontex' bestyrelse og dets særlige arbejdsgruppe vedrørende integreret europæisk grænseforvaltning skal vejlede og føre tilsyn med udviklingen af strategien og gennemførelsesprocessen.
- I overensstemmelse med Rådets konklusioner fra 2020 bør den tekniske og operationelle strategi for integreret europæisk grænseforvaltning bygge på resultaterne og henstillingerne i den tematiske Schengenevaluering 2019-2020 af de nationale strategier for integreret europæisk grænseforvaltning.
- Strategien bør struktureres omkring de 15 komponenter i artikel 3 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.
- Strategien bør være i overensstemmelse med EU-institutionernes politiske retningslinjer.
- En fælles strategi for den europæiske grænse- og kystvagt bør omfatte både Frontex og medlemsstaternes nationale grænseforvaltningsmyndigheder.
- Strategien bør dække ikke blot foranstaltninger på EU-plan, men også på nationalt plan, herunder foranstaltninger, der tager sigte på harmonisering af praksis, standardisering af tekniske midler og operationel interoperabilitet.
- Strategien bør dække en femårig periode under hensyntagen til programmeringscyklussen i den flerårige finansielle ramme.
- Den bør ledsages af en handlingsplan, der fastsætter de vigtigste foranstaltninger, tidsrammen, milepælene, de nødvendige ressourcer og overvågningsordningerne.

b) Nationale strategier for integreret europæisk grænseforvaltning

Medlemsstaterne har det primære ansvar for forvaltningen af deres ydre grænser, både i deres egen og i alle medlemsstaternes interesse. En effektiv gennemførelse af integreret europæisk grænseforvaltning kræver følgelig, at de strategier, der er fastlagt på EU-plan, omsættes til nationalt plan. Derfor stilles der i artikel 8, stk. 6, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt krav om, at medlemsstaterne skal fastlægge deres nationale strategier for integreret europæisk grænseforvaltning.

Krav til nationale strategier for integreret europæisk grænseforvaltning

- Der bør være én national strategi for hver medlemsstat.
- Den bør indebære etablering af en national centraliseret forvaltningsstruktur for integreret europæisk grænseforvaltning, der koordinerer alle de relevante myndigheder, der er involveret i grænseforvaltning og tilbagesendelse, og som tager hensyn til konsekvenserne af andre EU-politikker, som de kompetente nationale myndigheder såsom told- og sundhedskontrolmyndigheder gennemfører ved medlemsstaternes ydre grænser inden for deres respektive mandater.

- Den nationale strategi skal udvikles i overensstemmelse med den politiske strategi, som EU-institutionerne har vedtaget, agenturets tekniske og operationelle strategi og kravene i Schengenreglerne.
- Den skal bygge på resultaterne og henstillingerne i den tematiske Schengenevaluering 2019-2020 af de nationale strategier.
- Den nationale strategi bør baseres på de 15 komponenter i artikel 3 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, men kan også omfatte områder med national kompetence, hvis dette anses for hensigtsmæssigt.
- Den nationale strategi bør fastlægge nationale koordineringsstrukturer for grænseforvaltning og medlemsstaternes deltagelse i relevante EU-mekanismer, der koordineres af Frontex og andre relevante EU-aktører.
- Den bør indeholde en klar angivelse af den nuværende og planlagte tildeling af menneskelige og finansielle ressourcer og de vigtigste faser i udviklingen af den nødvendige infrastruktur.
- Den bør indebære oprettelse af en revisions- og overvågningsmekanisme.
- Den nationale strategi bør dække en flerårig periode ideelt set under hensyntagen til programmeringscyklussen i den flerårige finansielle ramme.
- Den bør ledsages af en handlingsplan, der fastsætter de vigtigste foranstaltninger, tidsrammen, milepælene, de nødvendige ressourcer og overvågningsordningerne.

c) Evaluering af cyklussen for integreret europæisk grænseforvaltning

Fire år efter vedtagelsen af denne meddelelse vil Kommissionen foretage en grundig evaluering af alle interessenters gennemførelse af politikken på EU-plan og på nationalt plan med henblik på at udarbejde den næste flerårige strategiske politikcyklus. Der vil heri blive foretaget en vurdering af effektiviteten af agenturets og medlemsstaternes gennemførelse af den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning under overholdelse af en sammenhængende, integreret og systematisk tilgang med henblik på merværdi på EU-plan. I den forbindelse vil graden af konvergens med de politiske prioriteter og de strategiske retningslinjer for komponenterne i integreret europæisk grænseforvaltning være afgørende. Arbejdet med Schengencyklussen, herunder Schengenstatusrapporten, vil indgå i denne evaluering og blive suppleret med oplysninger fra medlemsstaterne og agenturet.